

Gewoon op z'n Westlands is best bijzonder

Werkbezoek Vitis Welzijn 15 januari 2020

Met praten kweek je geen tomaten, dat is wel zo ongeveer de mentaliteit in het Westland. Sociaal Werk Nederland was op werkbezoek bij Vitis Welzijn in Monster. We hoorden er hoe Vitis het lokale bedrijfsleven helpt om hun maatschappelijk ondernemen handen en voeten te geven. Naast drie bestuursleden van Sociaal Werk Nederland en de directeur waren er ook vertegenwoordigers van Aedes, de Raad Volksgezondheid & Samenleving, de FCB en sociaalwerkorganisatie SWOVE.

Een man van 83 zegt dat hij zo blij is met [Vitis Welzijn](#), omdat ze goede dingen doen. Dat het zo gezellig is op de dinsdag en dat ze zo'n plezier hebben. 'O meneer, heeft u een maatje?'. 'Nee', zegt de heer in kwestie, 'ik ben een maatje. Van een meneer van 89...'

Met deze introductie geeft Liesbeth Koornneef, directeur-bestuurder, de aftrap voor het werkbezoek. Het is veelzeggend over hoe het in het Westland toegaat. 70 professionals en 1.200 vrijwilligers, 100.000 inwoners verdeeld over 11 kernen. Ze staan voor leefbaarheid, vanuit de kracht van samen.

Nog zo'n mooie anekdote: een vriendengroep van negen mannen die ieder jaar een weekend met elkaar op stap gaan wilden aan het samenzijn nóg meer betekenis geven. Vitis bracht hen in contact met de heer S. Hij is weduwnaar. In en rondom zijn huis was het wat rommelig geworden. De mannen hebben het weekend gebruikt om zijn huisje op te knappen en schoon te maken. Daarnaast hebben ze natuurlijk ook gewoon genoten van hun eigen feestje.

Het zijn positieve verhalen, maar die ontstaan niet zomaar. Het vraagt om signaleren, om het bijeen brengen van vaag en aanbod, het schakelen tussen netwerken. Belangrijk daarbij is het contact met de bewoners, de gemeente, de vrijwilligers en de collega's. Zeker nu voor het derde jaar op rij het subsidieplafond is verlaagd. Uitgaande van eigen kracht én het samen optrekken met partners komt Vitis een heel eind.

Toegevoegde waarde laten zien

En toch, het zou helpen als de toegevoegde waarde van sociaal werk duidelijk gemaakt kan worden aan de gemeente en andere stakeholders. Maar hoe meet je toegevoegde waarde? Dat is een vraag van Marrit van Balen, voorzitter van de Raad van Toezicht van Vitis. En levert Vitis de toegevoegde waarde die ze beoogt? Zowel de gemeente als Vitis worstelen hiermee.

Bianca Sneevliet, senior beleidsmedewerker van de gemeente Westland: 'Voor de gemeente is het sociaal beleidskader leidend. We willen de eigen doelen van de gemeente teruggekoppeld krijgen, maar willen Vitis niet extra belasten.'

Hoe de toegevoegde waarde ook gemeten en in beeld gebracht gaat worden, de verhalen achter de cijfers, daar gaat het echt om. En daar is iedereen het wel over eens. Herbert Rolden, senior adviseur Raad Volksgezondheid & Samenleving, wijst in dit verband op het [rapport Blijk van vertrouwen - Anders verantwoord voor goede zorg](#), dat gebaseerd is op dezelfde uitgangspunten als ons eigen succesvolle [Kwaliteitslabel Sociaal Werk](#).

Wie is de 'Pool'?

Twee van die verhalen worden verteld door Zuzana uit Slowakije en Natalia uit Rusland. Beide dames zijn ruim 20 jaar geleden naar Nederland gekomen om in de bloemenindustrie te gaan werken. Dit was ook hun werkterrein in hun thuisland en vanuit Nederland waren ze de schakel met hun thuisland. Snel de taal en de cultuur leren is volgens hen de belangrijkste voorwaarde om hier te kunnen slagen. Zuzana: 'Ik moest me bewijzen, want veel mensen hadden een vooroordeel. Dat was ook een valkuil. Ik heb zes jaar een eigen bedrijf gehad totdat ik erachter kwam dat ik vooral bezig was om iedereen te laten zien dat ik het kon. Ik vind nu vooral mijn familie belangrijk, ik hoef van mezelf niet meer zo hard te werken.'

Zuzana werkt nu parttime. Ze houdt van Nederland en is dankbaar voor de kansen die ze kreeg. Wat ze jammer vindt is dat de bewoners van het Westland geen ervaring hebben met weg zijn uit hun eigen land en wat dat met iemand doet.

Natalia woont bijna net zo lang in Nederland als ze in Rusland woonde. Ook zij is hier gekomen om te werken. Omdat ze op een tijdelijke werkvergunning kwam kon ze alleen blijven als ze een eigen bedrijf startte. Inmiddels is ze een succesvolle zakenvrouw, haar bedrijf overleefde de crisis en groeit. Natalia is als vrijwilliger coach bij Vitis. Of, zoals ze zegt: 'In Rusland zijn mensen aan het overleven. In Nederland hoeft dat over het algemeen niet en daardoor kunnen mensen meer voor anderen doen.'

Als werkgever ziet ze drie groepen migranten: mensen die komen om te werken, soms voor korte, soms voor langere tijd. Ze blijven vaak binnen hun eigen kring, ook omdat het moeilijk is om toegelaten te worden in de vriendenkring van Nederlanders. In haar eigen bedrijf probeert ze daarom mensen samen te brengen.

De tweede groep zijn de gelukszoekers: leven van een uitkering; de staat moet hen onderhouden. Onder hen zijn ook mensen die wel willen maar niet kunnen werken.

Ten slotte is er de groep waarvoor zij zich inzet bij Vitis: de groep mensen die bereid is om de verantwoordelijkheid voor het eigen leven te pakken. 'Nederland is een land van kansen, maar je moet ze zien en je inzetten. Je moet durven en doen.'

Bedrijfsleven en vrijwilligerswerk

Na deze inspirerende verhalen was het tijd voor een rit met de Plusbus, bestuurd door Peter. Met de Plusbus kunnen bewoners bijvoorbeeld boodschappen doen. De bestuurders zijn allemaal vrijwilligers. Certhon Greenhouse Solutions was het eindpunt.

Hier hoorden we meer over de mogelijkheden van het bedrijfsleven en het vrijwilligerswerk. Over de beursvloer waar met gesloten beurs matches worden gemaakt. In acht jaar leverde dat al 1.500 matches op. Om dit alles te onderstrepen vertelden Marcel Duijvestijn van Blue10 en Lotte van Rijn van Certhon over hun samenwerking met Vitis. Voor Marcel heeft Vitis 60 eenzame ouderen in beeld gebracht. Deze ouderen gaan met de jonge medewerkers van Blue10 naar een jazzconcert op de SS Rotterdam. Waarom? Vanuit een intrinsieke motivatie. Marcel: 'Ik vind het belangrijk iets te doen voor een ander. Zoals mijn ouders voor mij hebben gedaan.'

Het optreden van de Dutch Swing College Band is gekozen omdat zij jazz spelen. Jazz was verboden in de oorlog en voor veel ouderen is die muziek nog altijd speciaal.

Certhon is een Westlands familiebedrijf dat ook sport, cultuur en de Plusbus sponsort. Zij wilden eens een ander soort personeelsdag en hebben Vitis benaderd om mee te denken. Binnenkort kunnen de medewerkers vijf organisaties helpen met onder meer een kas bouwen of de kinderboerderij pimpen.

Twee totaal verschillende bedrijven, twee jonge mensen, beiden zonder marketingoogmerk die bijdragen aan maatschappelijke doelen en andere bedrijven hiervoor proberen te interesseren. Net als Vitis, gewoon op z'n Westlands, zeggen ze.

Maar is dit wel zo gewoon? Wij vinden van niet.

Lineke Lammen, bestuursassistent Sociaal Werk Nederland